

[Arne Larsen.]

— altså denne tilladelse til at rage ud over fortov indtil 1 m fra kørebane kant eller cykelsti. —

„gælder porte, døre, skodder og vinduer, der er indrettet til at åbnes udad, for så vidt deres underkant holdes i en højde af mindst 2,2 m over fortov.“

Så begynder jeg at forestille mig en port, der kan rage indtil 1 m fra fortovskant svævende 2,2 m ud over fortovets terræn; den er mig noget mærkværdig. Men det er sådanne skønhedspletter, man måske kan få rettet.

Jeg har i og for sig ikke andre bemærkninger til selve lovforslaget, for jeg vil da tilsige mit partis støtte til gennemførelsen og et sagligt udvalgsarbejde; men der er altså hist og her nok noget, der bør ændres.

Dernæst vil jeg gå over til at beskæftige mig med problemerne omkring administrationen af vor vejlovgivning.

Som det højt og tydeligt står i lovforslaget, skal statsvejene administreres af et direktorat, men med ministeren som øverste forvaltningsmyndighed, og de nærmere regler for vejdirektoratets virksomhed fastsættes af ministeren.

Jeg stillede den 17. december i fjor et spørgsmål til ministeren om, hvilke oplysninger ministeren kunne give om vejdirektoratets omorganisering. Jeg fik det svar den 29. december, at ministeren allerede havde taget stilling til den organisatoriske ændring af det nuværende vejdirektorat, herunder til opdelingen i departementale og direktoratsopgaver, og det er, siger ministeren, en rent administrativ afgørelse. Basta og nul mere. Jeg fik ikke svar på mit spørgsmål: hvordan agtes det gennemført, på hvilken måde er omorganiseringen tænkt udført og efter hvilke retningslinjer? Det er en administrativ afgørelse, og det behøver jeg altså ikke at blande mig nærmere i. Det er i og for sig heller ikke det, jeg agter at gøre, men jeg kunne godt tænke mig at blive orienteret. Men nu forstod jeg ved behandlingen af vejbidragsloven, da ministeren svarede på et spørgsmål fra hr. Bilgrav-Nielsen, at man agter at fremsende alle oplysninger til udvalget.

Dernæst spurgte jeg, om udflytningen eventuelt skulle komme, og om den skulle ske til Vejle eller Skanderborg. Også her fik

jeg et meget kort svar: udflytningen var besluttet, principbeslutningen var truffet af den tidligere regering. Men efter hvad jeg forstod, havde den tidligere regering truffet beslutning om, at vejdirektoratet skulle flyttes til Vejle. Så meddeler ministeren, at udflytningen vil folketinget gennem finansudvalget under alle omstændigheder få lejlighed til at tage stilling til. Jeg synes også, det er et ret ufyldstgørende svar. Altså, man henholder sig til den tidligere regerings afgørelse, og vi får ikke noget at vide om, at ministeren egentlig har besluttet sig til at flytte vejdirektoratet til Skanderborg.

Jeg finder altså, at ministeren her tilsyneladende har taget denne beslutning ganske solo, for vi har jo bemærket, at personalet i vejdirektoratet har en helt anden indstilling. Man har tilladt, at personalet i vejdirektoratet er blevet taget med på råd, og man har forespurgt, om de kunne tænke sig at flytte ud. 91 pct. har sagt, at det kunne de ikke; og da man så har stillet dem over for spørgsmålet: nu flytter vi altså alligevel, vil I vælge Vejle eller Skanderborg, ja, så vil flertallet flytte til Vejle. Men da der derefter opstår spørgsmål om, at man eventuelt kan flytte til Silkeborg, ja, så vil alle de, der kan komme på tale, og som muligvis vil rejse med til Jylland, helst til Silkeborg. Men på trods af det træffer ministeren altså beslutning om, at nu skal vejdirektoratet flyttes til Skanderborg.

Omorganiseringen og flytningen til Skanderborg har jeg forstået betyder en 25 pct.s personaleforøgelse, og det er vel nok meget betænkeligt i disse sparetider. Jeg går ud fra, at regeringen er indstillet på, at man ikke unødigt skal smide penge ud. En del personale fra det nuværende vejdirektorat skal, efter hvad jeg også har forstået, forblive i København, lægges under departementet for at varetage de overordnede planlægningsopgaver; altså skal der alligevel være en slags overordnet vejkontor i departementet.

Men den alvorligste indvending mod udflytningen må dog vel være den, at man ved udflytning risikerer totalt at ødelægge direktoratets effektivitet. Kommunikationen med en række myndigheder vil blive besværliggjort og samarbejdet med disse dermed også ødelagt. Vejdirektoratet hænger jo ikke og